

HEMELVAARTSDAG 2017

Toen ik afgelopen weekend in de vakbladen aan het lezen was, las ik ook de nieuwe Roerom.

In de mei versie van de Roerom staat een mooi artikel over jongeren in Oss. M25.

Matheus 25 gaat over de werken van barmhartigheid. In Oss heeft men 15-20 jongeren die bij elkaar komen. Verzameld vanuit de kerk maar niet binnengehaald in de kerk.

Men beschrijft daar dat jongeren kaarten hebben gemaakt voor mensen die eenzaam zijn, 's nacht ervaren hebben wat dakloos zijn is, men praat open over problemen in de buurt en wijk, men bezoekt zieken. Men praat met de jongeren niet met zalvende woorden uit de bijbel of van besturen maar in gewone mensentaal.

Men komt samen in een huiskamer, niet in een pastorie of kerk. Zouden we dat doen, zo wordt beschreven, dan is de groep zo ten dode opgeschreven omdat de jongeren niets met de kerk hebben maar wel met een positief verhaal.
Waarom haal ik dit aan?

Dit evangeliedeel van Mattheus 28 wat we zojuist hoorden, is eeuwenlang het paradigma geweest voor de missionering door de kerk en nu nog steeds.

Ga, en maak alle volkeren tot leerling;
doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest,
en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb.
Weet wel, Ik ben met jullie,

alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.'

KBS Willibrord 1995

Later is ook de evangelietekst van Lucas 14: ga naar alle kruispunten en wegen en nodig iedereen uit, bij gekomen , voor in de plaats

Het bijzondere van deze tekst in het Mattheus-evangelie is dat het een open einde heeft . En een sterk slot. Er wordt ons niet verteld dat Jezus naar de hemel is gegaan en afscheid heeft genomen zoals dat bij andere evangelisten wel het geval is. Maar dat is ook helemaal niet aan de orde. Want Hij is niet verdwenen, Hij leeft! Er is na het beschreven slotwoord geen breuk, maar voortgang.

Geen punt, maar een komma. Mij is alle macht gegeven op aarde als in de hemel, Zo hoorden wij. Hij roept je, ons allen, tot het Koninkrijk, of anders gezegd hij roept je op zijn weg te gaan naar een betere wereld waarin mensen doen wat Hijzelf ons heeft voorgeleefd.

Voor de eerste lezers van Mattheus was dat geen vraag. Zij waren leerlingen geworden en wisten uit ervaring dat Jezus leeft. De groei van de eerste groep christenen, mensen van de Weg, vormt daarvan het bewijs.

Als wij dit horen in deze tijd, dan beleven wij dat anders. Ook al zeggen wij leerling te zijn, christen te zijn, dan nog verloopt niet alles zoals Jezus ons dat voorgeleefd heeft. Ik denk dat het toen ook niet altijd het geval was maar de leerlingen van toen, twijfelde niet aan zijn macht terwijl in de huidige tijd wij vaak denken: dat regelen we zelf wel, dat kunnen we zelf wel daar hebben we geen god voor nodig.

Maar ook bij de opdracht: ga, en maak alle volkeren tot leerling, huiveren we en terecht. We kunnen toch niet zeggen

dat onze missioneringsdrang de volkeren die we getracht hebben tot leerling te maken in Afrika, in Amerika en op zoveel plekken veel goeds gebracht heeft. Integendeel zou ik zeggen. Velen lijden nu nog door deze drang.

Wellicht is de boodschap van vandaag: Jezus is niet weg. Hij leeft nog in deze wereld. In deze jongeren in Oss gaat zijn verhaal door maar dan misschien niet zoals de kerk dat wil, misschien ook niet zoals wij dat vaak willen binnen de kerk. Het verhaal van Jezus, dat verhaal met een grote V heeft wellicht juist die Kerk niet nodig omdat het open einde van de Matheustekst van vandaag juist niet open is maar gesloten omdat wij zeggen; hij is naar de hemel.

Wellicht heeft dat verhaal van Jezus dat verhaal met een grote V juist geen theologen, pastores en godsgeleerden nodig maar juist die jongeren die net als Jezus zonder theologie juist doen wat gedaan moet worden.

Doop hen in de naam van de vader ... Ja het staat er wel maar dopen doe je niet met water, dat is een symbool, maar dopen doe je in het leven en door het leven. Die jongeren dopen wellicht met heiliger water dan de kerk dat kan. Bij elke doop wordt aan ouders meegegeven dat zij hun kind dopen door in het leven een voorbeeld voor hen te zijn en hen kans te geven goede mensen te worden.

Mag het voor ons een les zijn vandaag. Jezus leeft, hij leeft in mensen niet in kerken, niet in boeken, in theologieën of mooie woorden maar in daden en handelingen van mensen die geloven dat hij er is alle dagen van ons leven tot de wereld eindelijk een keer voleind is.

Pasen is een feest. God heeft zijn beloften vervuld. De dood is overwonnen. Het nieuwe leven krijgt ruimte. Dat is een blijvende blijdschap. De Opgestane Heer belooft zelf in ons leven aanwezig te zijn en zijn zegen te geven.

Hij heeft nieuwe beloften gegeven, die vertrouwen geven. Pasen blijkt geen feest van toen en daar. De lijnen worden doorgetrokken naar het hier en nu. Er zijn genoeg dingen die zorg geven of die je als moeilijk ervaart.

Maar laat het licht van het Paasfeest er niet door uitdoven. Laat de blijdschap in de Heer je sterk maken. De levende Heer is met je. In je eigen leven. In ons samenleven. In al je taken en relaties. Levend uit de zekerheid door zijn macht, in de groei door zijn opdracht en in het vertrouwen door zijn zegen.

Lof zij onze Heer Jezus Christus!